

www.uwkeuze.net

**CHANGE
AHEAD**

Geschreven door Ah'med Deedat

Vertaald en bewerkt door Aboe Yoesoef 'Abdoellaah

Stierf Jezus ^{العلينا}
aan het kruis

Stierf Jezus ﷺ aan het kruis?

Geschreven door Ah'med Deedat
Vertaald en bewerkt door Aboe Yoesoef 'Abdoellaah

Voorwoord door de vertaler

In Naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle.

De kruisiging en de opstanding vormen de basis van het Christendom. Maar wat als Jezus (vrede zij met hem) niet gestorven is aan het kruis? Dan verdwijnt de basis van het hele geloof. Dan is het geloof leeg, zonder inhoud. Dit kunnen we lezen in de Bijbel, in 1 Korintiërs 15:14: *“En als Christus niet opgewekt is, dan is onze prediking zinloos, en is jullie geloof ook zinloos.”*

Christenen moeten eigenlijk ook blij zijn dat het hier gaat om een kruisiging. Nu is het kruis hun ‘heilige’ symbool. Stelt u zich eens voor dat als het zou gaan om een onthoofding door middel van een guillotine. Dan zouden er nu vele mensen met een guillotine als sieraad om hun nek lopen, op alle kerken zou er een guillotine staan als zogenaamd ‘heilig’ symbool. Even voor de duidelijkheid, het kruis is een moordwapen en martelwerktuig. Hoe kan dit een symbool zijn van een religie? ¹

Enfin, in de Bijbel kunnen we lezen dat de profeet Jezus ﷺ niet gestorven is. Echt waar, het staat er duidelijk beschreven. Uit gesprekken met een Belgische Bijbeldeskundige en andere christenen kwamen er ook geen antwoorden. Zij kwamen niet verder dan: “Er staat wel beschreven dat Jezus gestorven is aan het kruis.” Ook zij hebben gelijk, want het staat inderdaad in de Bijbel. Dat is nou juist zo “leuk” aan de Bijbel, je kunt er alle kanten mee op. Ik herinner mij een discussie met een fanatieke christen met een eigen website. Hij wilde met mij niet over bewijzen spreken, want, zei hij: “Geloof is liefde, en we hoeven geloof niet te bewijzen.” Aan de andere kant gebruikte hij wel bewijzen uit de Bijbel om zijn standpunt te bewijzen.

---

¹ De Islam heeft zich nooit gesymboliseerd of geassocieerd met enige kleur, symbool of voorwerp, ook niet de maansikkel! Zie het artikel “Vlaggen en symbolen in de Islam” op www.uwkeuze.net.

Inleiding

Tim Bowes ('Abdur-Rahmaan) en Paul Addae ('Abdul-Haq) schreven in hun *da'wah* boek *Before Nicea* ²:

De bewering van de Qor-aan dat Jezus ﷺ niet gedood noch gekruisigd is en dat iemand anders die leek op Jezus ﷺ gedood was, spreekt zeer ten gunste van de goddelijke oorsprong van de Qor-aan. Velen beargumenteren dat als Moh'ammed ﷺ een vervalser zou zijn, de kruisiging het laatste zou zijn dat hij zou 'veranderen'. Echter, nader onderzoek onthult dat christenen tijdens de pre-islamitische periode net zo'n afwijkende doctrines volgden als dat zij dat vandaag de dag doen. Onder deze geloofsovertuigingen was dat Jezus ﷺ niet gekruisigd was en vele vroegere christelijke sekten ontkenden dat de kruisiging ooit plaatsvond.

H.M. Gwatkin ³ verklaart in *Early Church History*: "Het struikelblok in het tijdperk van het vroege Christendom was niet zo zeer Jezus' goddelijkheid, maar zijn kruisiging." ⁴

Enkele van de eerste groepen die de weg van Jezus ﷺ volgden en diverse andere historische bronnen anders dan de Qor-aan, bevestigen dat Jezus ﷺ niet stierf aan het kruis. Dit was ook het geloof van Basilides ⁵ (ca. 117-138) en zijn volgelingen. ⁶

H. Lincoln, Michael Baigent en Richard Leigh noemden in hun controversiële en kritisch toegejuichte *The Holy Blood and the Holy Grail* ⁷ een historische tekst, de *Nag Hammadi Scrolls* ⁸, en gaven aan dat deze

---

² Geschreven door de twee tijdens hun studies aan de *School of Oriental and African Studies*, Universiteit van London. Zie ook "Before Nicea - The Early Followers of Prophet Jesus" op www.uwkeuze.net.

³ Melvill Gwatkin (1844–1916): een Engelse theoloog en kerkgeschiedkundige. Hij was van 1891 tot 1912 een Dixie Professor in de Kerkelijke Geschiedenis aan de Universiteit van Cambridge.

⁴ Volume 1, p. 11.

⁵ Basilides: een vroeg-agnostisch leraar in Alexandrië, die beweerde dat hij zijn doctrines onderwezen heeft gekregen door Glaucus, een discipel van St. Petrus.

⁶ J. Stevenson (ed.), *A New Eusebius - Documents Illustrative of the History of the Church to AD 337* (London: SPCK, 1957), p. 82.

⁷ 1982, p. 409.

⁸ De *Nag Hammadi*-geschriften zijn een verzameling teksten uit de begintijd van het Christendom die in 1945 gevonden werden in Midden-Egypte in het plaatsje *Nag Hammadi*. De gevonden teksten dateren uit de 1ste eeuw tot 4de eeuw n.C. Voor zover de teksten betrekking hebben op het Christendom, gaat het om geschriften die apocrief (niet authentiek) zijn verklaard, en daarom geen deel uitmaken van het Nieuwe Testament. Deze

geschriften een manuscript bevatten met de naam *The Treaties of Seth*⁹. Daarin wordt vermeld dat Jezus ﷺ niet gekruisigd werd ook al vond er een kruisiging plaats, Simon van Cyrene was het slachtoffer en niet Jezus ﷺ.

J. Stevenson, een theologie docent aan de Cambridge Universiteit, merkte op dat Ireneüs¹⁰ de leringen van Basilides omschrijft: “Terwijl Basilides en zijn volgelingen geloofden dat Jezus de god van de Joden was¹¹ en andere vreemde dingen over de schepping van het universum, zeiden zij betreffende de kruisiging van Jezus: ‘Hij verscheen, vervolgens, op aarde als een man¹², voor de volkeren van deze machten, en verrichtte wonderen. Daarom stierf hij niet zelf, maar een zekere Simon van Cyrene, gedwongen om het kruis in zijn plaats te dragen.¹³ Simon was van gedaante veranderd door hem, zodat ze hem voor Jezus zouden aanzien, en hij werd gekruisigd, door onwetendheid en vergissing.’”¹⁴

---

zeer belangrijke ontdekking omvat een groot aantal oudste gnostische geschriften – teksten waarvan men eens dacht dat ze volledig verloren waren geraakt tijdens de vroege christelijke worsteling om “orthodoxie” te definiëren – geschriften zoals het *Evangelie naar Thomas*, het *Evangelie naar Filippus* en het *Evangelie der Waarheid*. De ontdekking en vertaling van de *Nag Hammadi Library* zorgden voor een impuls tot een ernstige revaluatie van de vroege christelijke geschiedenis en de aard van Gnosticisme.

⁹ Of *The Three Steles of Seth*, of *The Second Treatise of the Great Seth*.

¹⁰ Ireneüs (of Irenaeus) van Lyon (circa 140 - circa 202): de eerste grote theoloog en kerkvader van de christelijke kerk, na de periode van de apostelen. Zijn betekenis voor de vroeg-christelijke kerk is heel groot geweest. Zijn formulering van de verzoeningsleer werd later, bij het Concilie van Nicea (in 325) tot grondslag van het Christendom uitgeroepen. Ook de door hem opgestelde geloofsbelijdenis werd toen grotendeels overgenomen. Onder protestantse theologen wordt hij vaak beschouwd als degene die het zuivere Christendom zou hebben beschreven, waar de rooms-katholieke kerk dan later van zou zijn afgedwaald. Zijn werken zijn vooral van belang om de situatie van de vroege christenen te bestuderen en om zijn (deels erg subjectieve) beschrijving van de onorthodoxe (volgens hem ketterse) christenen. Tot de vondst van de *Nag Hammadi*-geschriften gold Ireneüs als de belangrijkste bron van kennis over de door hem fel bestreden gnostiek.

¹¹ En Jezus ﷺ zou inderdaad gezegd hebben: “...Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis (volk) van Israël.” (Matteüs 15:24.)

¹² Onder de aanhangers van de drie-eenheid zijn er diverse meningsverschillen, zoals of Jezus ﷺ afzonderlijk God en Mens is, of constant van één Godmenselijke aard, of zelfs helemaal niet menselijk. Dit zorgt dan ook weer voor andere meningsverschillen over bijvoorbeeld Maria: was zij de moeder van Jezus ﷺ de mens, of de moeder van Jezus ﷺ de Godmens of God? Dit heeft er voor gezorgd dat zij elkaar ketterij verweten, vervolgden en doodden.

¹³ Zowel Matteüs 27:27-32, Marcus 15:16-22 als Lucas 23:26 vermelden dat Simon van Cyrene gedwongen werd om het kruis te dragen van het pretorium (Romeins hoofdkwartier) naar Golgota. Maar Johannes 19:17 geeft aan dat Jezus ﷺ zelf het kruis droeg naar Golgota!

¹⁴ *A New Eusebius*, p. 81-82.

Ook Cerinthus ¹⁵, een tijdgenoot van Petrus, Paulus en Johannes, ontkende dat de Christus stierf aan het kruis en dat de Christus niet leed aangezien het een spiritueel wezen was. ¹⁶ De Carpocraten ¹⁷ geloofden ook dat Jezus ﷺ niet stierf aan het kruis, maar iemand anders die op hem leek (sommigen zeggen dat dit degene was die Jezus ﷺ verraden had).

Onder de vroegere volgelingen van Jezus ﷺ waren dus variërende geloofsovertuigingen aangaande de kruisiging (alook andere geloofspunten). Deze werden later beschouwd als ‘kettters’ door de ‘orthodoxe’ christenen met geloofsovertuigingen die zelfs nog meer afweken van de leringen, handelingen en het geloof van Jezus ﷺ.

Een ander interessant bewijs uit het Evangelie volgens Marcus, hoofdstuk 15, is de passage die Pontius Pilatus vermeldt, die geen fout zag bij Jezus ﷺ en begreep dat de hogepriesters hem slechts uit afgunst uitgeleverd hadden. Dus achtte hij het passend hem vrij te laten. Hij had namelijk de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten op verzoek van het volk, en hij stelde voor om Jezus ﷺ vrij te laten. Maar de menigte werd door de hogepriesters opgehitst, waarna zij eisten om Barabbas vrij te laten en Jezus ﷺ te kruisigen.

In de vroegere Griekse geschriften werd er naar Barabbas verwezen met ‘Jezus Barabbas’. Gregory Shaw schrijft hierover: “Buiten de Evangelien is er niets bekend over Barabbas. Zijn naam is Aramees en betekent ‘zoon van de vader’ (*Abba*), ironisch verwijzend naar de status die exclusief aan Jezus gegeven werd.” ¹⁸ Vanaf dan is het onduidelijk wie er nu werkelijk gekruisigd werd, aangezien beide personen exact dezelfde naam hadden! In feite kan degene die vrijgelaten werd beter geïdentificeerd worden met degenen van wie de christenen beweren dat hij gekruisigd is (wat we dadelijk zullen aantonen).

---

¹⁵ Cerinthus (ca. 100) was volgens sommigen een gnosticus en volgens anderen een vroeg-christen (het vroege Christendom wordt over het algemeen beschouwd als het Christendom vóór 325). In tegenstelling tot het proto-orthodoxe Christendom, volgde Cerinthus’ school de Joodse wet en ontkende de goddelijkheid van Jezus ﷺ. In Cerinthus’ interpretatie kwam de Christus tot Jezus (zij zijn dus twee afzonderlijke entiteiten) op het moment van de doop, leidde hem in zijn geestelijk ambt (als profeet), maar verliet hem op het moment van de kruisiging.

¹⁶ *A New Eusebius*, p. 96.

¹⁷ Gesticht door Carpocrates van Alexandrië in de eerste helft van de 2de eeuw.

¹⁸ Bruce Metzger en Michael D. Coogan (eds.), *The Oxford Companion to the Bible*, (Oxford University Press: 1993), p. 74.

Men beargumenteerde dat omdat de kruisiging genoemd is door de historici Josephus ¹⁹ en Tacitus ²⁰, dat dit dus bewijst dat Jezus ﷺ gekruisigd is. Maar we dienen op te merken dat Josephus en Tacitus louter aangaven dat er een vrome aanbidder van God met de naam Jezus leefde, onderwees en later werd gekruisigd. Hun verslagen zijn geen ooggetuigenverslagen, maar meer verslagen van horen zeggen. We dienen ook rekening te houden met het enorme tumult rondom de gevangenneming en berechting etc., waardoor de kans op vergissing groot is. Bovendien werd Josephus pas geboren rond 38 n.C., wat er op duidt dat hij slechts een geschiedschrijver was en geen ooggetuige. Géza Vermes ²¹ van de Oxford Universiteit heeft aangetoond dat de werken van Josephus veranderd zijn door de latere christenen die hun eigen versie van gebeurtenissen toevoegden in de geschriften van Josephus. (Tot hier het gedeelte uit *Before Nicea.*)

Ah'mad Deedat zei over dit onderwerp: Allah ﷻ verklaart in de Qor-aan: **“En vanwege hun uitspraak: ‘Wij doodden de Messias, ‘lesaa ibn Maryam (Jezus ﷺ) zoon van Maria), Allah’s boodschapper.’ Maar zij doodden hem niet en zij kruisigden hem niet, maar iemand anders die voor hen op hem leek. En waarlijk, degenen die van mening over hem verschilden, verkeren zeker daarover in twijfel. Zij hebben geen (onbetwistbare) kennis daarover behalve het volgen van vermoedens, en zij doodden hem (Jezus ﷺ) zeker niet. • Integendeel, Allah hief hem (Jezus ﷺ, met lichaam en ziel) tot Zich op. En Allah is Almachtig, Alwijs.”** ²²

---

¹⁹ Josephus Flavius (ca. 37 - na 100): een Romeins-Joodse geschiedschrijver. Hij noemde een Jezus (mogelijk Jezus van Nazareth ﷺ) in twee passages van zijn *Oude Geschiedenis van de Joden*, geschreven aan het einde van de eerste eeuw n.C. De eerste passage staat bekend als het *Testimonium Flavianum*, wiens betrouwbaarheid al sinds de 17de eeuw wordt betwist en vanaf ongeveer het midden van de 18de eeuw is men het er over het algemeen over eens dat deze op zijn minst veranderd was door christelijke schrijvers (!) en mogelijk een volledige vervalsing. De tweede passage vermeldt alleen ene Jezus als de broer van Jacobus, mogelijk (niet zeker) Jacobus de Mindere (de broer van Jezus Christus ﷺ). De meeste wetenschappers beschouwen die passage als authentiek, maar sommigen twijfelen hieraan. Er wordt o.a. verondersteld dat een christelijke kopiist bepaalde woorden als een kanttekening toe heeft gevoegd, die later in het geheel van de tekst zijn ingelijfd. Ook zouden er zinnen in staan die strijdig zijn met de passages in *De Oudheden* en *De Joodse Oorlog*, twee andere boeken van Josephus Flavius.

²⁰ Publius Cornelius Tacitus (ca. 55 – 116/120): Romeins geschiedschrijver die zijn geschiedkundige publicaties pas begon na 96 n.C.

²¹ Géza Vermes (geboren in 1924): een Engelse geleerde van Joods-Hongaarse afkomst. Na de Tweede Wereldoorlog werd hij een rooms-katholieke priester en behaalde in 1953 zijn doctoraat in theologie aan de Katholieke Universiteit van Leuven (België). In 1957 verliet hij de katholieke kerk en nam zijn joodse identiteit weer aan. Voor zijn pensioen was hij de eerste professor van Joodse Studies aan de Oxford Universiteit.

²² *Soerat an-Nisaa-e* (4), *aayah* 157-158.

Het is zeer interessant dat Allah de Verhevene hier tegen ons zegt: “...**zij volgen slechts vermoedens...**”. Als je de Bijbel leest en hetgeen hierboven vermeld is, wordt dit bevestigd. De vertellingen over de kruisiging en opstanding zijn verhalen die men hoorde via overleveringen. De auteurs van de vier evangeliën (Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes, of wie zij ook waren) waren dan ook geen ooggetuigen van de gebeurtenissen. Vandaar dan ook de verschillen in de vertellingen en geloofsovertuigingen onder de vroegere christenen. Dat de discipelen er ook niet persoonlijk bij zijn geweest staat in Marcus 14:50: “*En zij allen verlieten hem, en vluchtten.*”

Eerst gaan we kijken wat de Bijbel zegt over het begrip opstanding, het opgewekt worden: “*Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid, en er wordt een geestelijk lichaam opgewekt...*” (1 Korintiërs 15:44.) Dus geen vlees, botten en bloed. Maar een geestelijk lichaam wat je niet kunt betasten. Dit moeten we even goed onthouden.

Verschillen in overleveringen

Nu de opstanding van Jezus ﷺ. Lees de volgende stukjes uit de Bijbel, Matteüs 28:1-10, maar eens: *Laat op de sabbatdag, tegen het aanbreken van de eerste [dag] van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om het graf te bezien. En zie, er was een grote aardbeving; want een engel van de Heer daalde uit de hemel neer en kwam nader en rolde de steen weg en ging daarop zitten. Zijn verschijning was als een bliksem, en zijn kledij wit als sneeuw: en door angst voor hem beefden de bewakers en werden als doden. En de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: ‘Wees niet bang, want ik weet dat jullie Jezus zoeken, die gekruisigd is. Hij is niet hier, want hij is opgewekt, precies zoals hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar hij ²³ gelegen heeft. En ga snel, en vertel zijn discipelen dat hij is opgewekt uit de doden; en zie, hij gaat jullie voor naar Galilea; daar zullen jullie hem zien: zie, ik heb het jullie verteld.’ En zij vertrokken snel van het graf, met vrees en grote vreugde, en haasten zich om het zijn discipelen te berichten. En zie, Jezus ontmoette hen, zeggende: ‘Wees gegroet.’ En zij kwamen en pakten zijn voeten vast en bewezen hem eer. Daarop zei Jezus tegen hen: ‘Wees niet bang: ga mijn broeders vertellen dat zij moeten vertrekken naar Galilea, en daar zullen zij mij zien.’”*

Samenvatting: Maria Magdalena en de andere Maria, twee personen dus. Toen ze bij het graf aankwamen, lag de steen nog op zijn plaats. Ze zagen

---

²³ In sommige vertalingen staat hier “de Heer” in plaats van “hij”.

een engel uit de hemel neerdalen. Ze zagen dat één engel de steen verplaatste. Ze kwamen Jezus ﷺ tegen en grepen hem vast. Ze herkende Jezus ﷺ en hij zag er niet uit als een geest.

Lees nu Marcus 16:1-7: *“En toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, en Maria [de moeder] van Jacobus, en Salome, specerijen om hem te gaan zalven. En zeer vroeg op de eerste dag van de week, gingen zij naar het graf terwijl de zon opging. En zij zeiden tot elkaar: ‘Wie zal voor ons de steen weggrollen van de ingang van het graf?’ En opkijkend, zagen zij dat de steen weggerold was: want hij was bijzonde groot. En het graf binnengaand, zagen zij aan de rechterkant een jongeling zitten, gekleed in een wit gewaad; en zij waren verbaasd. En hij zei tegen hen: ‘Wees niet verbaasd. Jullie zoeken Jezus, de Nazarener, die gekruisigd is: hij is opgewekt; hij is niet hier: zie de plaats waar zij hem neergelegd hebben! Maar ga, vertel zijn discipelen en Petrus, dat hij jullie voorgaat naar Galilea: daar zullen jullie hem zien, zoals hij tegen jullie gezegd heeft.”*

Samenvatting: Maria van Magdalena en Maria (de moeder) van Jacobus en Salome, drie personen in plaats van twee. Toen ze bij het graf aankwamen, was de steen al verplaatst. Ze zagen de engel niet uit de hemel neerdalen, maar die zat al in het graf. Ze kwamen Jezus ﷺ nu niet tegen. Er was hier ook weer één engel. De engel berichtte hen om naar Galilea te gaan, niet Jezus ﷺ.

Lees nu Lucas 23:56 tot 24:10: *“...En op de sabbat rustten zij volgens het gebod. Maar op de eerst dag van de week, bij het krieken van de dag, gingen zij naar het graf met de specerijen die zij gereedgemaakt hadden. En zij vonden de steen weggerold van het graf. En zij gingen naar binnen en vonden het lichaam van de Heer Jezus niet. En het geschiedde, terwijl zij daarover verbijsterd waren, dat, zie, twee mannen in imponerend kledij bij hen stonden: en terwijl zij beangstigd werden en hun gezichten naar de aarde bogen, zeiden zij tegen hen: ‘Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, maar hij is opgewekt...’ ...En zij herinnerden zijn woorden, en keerden terug van het graf, en berichtten al deze dingen aan de elven en aan al de anderen. Dit waren dan Maria Magdalena, en Johanna, en Maria [de moeder] van Jakobus...”*

Samenvatting: zij waren Maria Magdalena en Johanna (en niet Salome?) en Maria (de moeder) van Jakobus. Toen ze bij het graf kwamen, was de steen al verplaatst. Er waren twee engelen, niet één engel. Ook hier kwamen zij Jezus ﷺ niet tegen.

Drie verhalen over de opstanding met afwijkende feiten. Waarom? Omdat deze verhalen niet door God zijn geopenbaard of via goddelijke inspiratie

zijn opgeschreven, maar louter via via zijn overgeleverd: men heeft horen vertellen. De auteurs waren geen ooggetuigen. De verschillen in de verhalen over de opstanding - alsook de kruisiging - tonen aan dat dit slechts vermoedens zijn, zij denken dat het waarschijnlijk zo is gebeurd, zoals de Qor-aan aangeeft. Maar dit is nog niet alles.

Lees nu maar eens Johannes 20:1-18, ook een verhaal over de opstanding en weer andere feiten: *“Op de eerste [dag] van de week ging Maria Magdalena vroeg, terwijl het nog donker was, naar het graf en zij zag dat de steen van het graf weggenomen was. Zij haastte zich daarom en ging naar Simon Petrus en naar de andere discipel die Jezus liefhad, en zei tegen hen: ‘Zij hebben de Heer uit het graf weggehaald, en wij weten niet waar zij hem neergelegd hebben.’ Aldus vertrok Petrus en de andere discipel, en zij gingen naar het graf. En zij renden samen: en de andere discipel haalde Petrus in en kwam als eerste bij het graf; en zich vooroverbuigend en erin kijkend, zag hij de linnen doeken liggen; doch ging hij er niet binnen. Simon Petrus kwam ook, hem volgend, en ging het graf binnen; en hij zag de linnen doeken liggen, en het doekje - dat op zijn hoofd was - lag niet bij de linnen doeken, maar het was opgerold op een aparte plaats. Vervolgens ging de andere discipel ook naar binnen, die als eerste bij het graf was aangekomen, en hij zag, en geloofde. Want ze hadden uit het geschrift nog niet begrepen dat hij uit de dood zou moeten worden opgewekt. Aldus gingen de discipelen weer weg naar hun eigen huis. Maar Maria stond buiten het graf, huilend: terwijl zij dan hilde, boog zij voorover en keek in het graf; en zij zag twee engelen in het wit zitten, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus gelegen had. En zij zeiden tegen haar: ‘Vrouw, waarom huil je?’ Zij zei tegen hen: ‘Omdat ze mijn Heer (Grieks: kurion) weggehaald hebben, en ik weet niet waar zij hem neergelegd hebben.’ Nadat zij dit gezegd had, draaide zij zich om en zag Jezus staan, maar wist niet dat het Jezus was. Jezus zei tegen haar: ‘Vrouw, waarom huil je? Wie zoek je?’ Zij, in de veronderstelling dat het de tuinman was, zei tegen hem: ‘Heer (Grieks: kurie) ²⁴, als u hem weggedragen hebt, vertel me waar u hem neergelegd hebt, en ik zal hem wegnemen.’ Jezus zei tegen haar: ‘Maria!’ Zij draaide zich om en zei tegen hem in het Hebreeuws: ‘Rabboenie,’ wat betekent: meester (leraar, onderwijzer). Jezus zei tegen*

---

²⁴ In de Griekse tekst wordt hetzelfde woord “kurie” gebruikt voor zowel Jezus ﷺ als de ‘tuinman’. Wellicht dat kurie een gewone aanspreektitel was in die tijd, niet duidend op goddelijkheid of iets dergelijks. Volgens de *Greek Interlinear Bible* dienen de Griekse woorden “kurion” (mijn heer) en “kurie” (heer) beide in het Engels vertaald te worden als “master” of “lord” (heer). In diverse Engelse vertalingen vertalen ze het als “lord” (heer) als het betrekking heeft op Jezus ﷺ, maar als “sir” (meneer, mijnheer) als het betrekking heeft op de tuinman, om toch enig onderscheid te maken tussen Jezus ﷺ en de ‘tuinman’. In *De Nieuwe Bijbelvertaling* hebben ze het, wellicht om enig misverstand te voorkomen, gewoon weggelaten.

haar: 'Raak mij niet aan; want ik ben nog niet opgestegen naar de Vader: maar ga naar mijn broeders en zeg tegen hen: 'Ik stijg op naar mijn Vader en jullie Vader, naar mijn God en jullie God'²⁵.' Maria Magdalena ging en berichtte de discipelen: 'Ik heb de Heer gezien'; en [dat] hij deze dingen tegen haar gezegd had.'

Samenvatting: nu ging Maria Magdalena alleen naar het graf. Wederom was de steen al verplaatst. Er waren twee engelen. Voordat Maria het graf binnen ging, zijn Simon Petrus en de andere discipel binnen geweest. Ze mocht Jezus ﷺ niet aanraken. (uit Matteüs 28:9 blijkt dat Jezus ﷺ geen bezwaar maakte). Maria zag Jezus ﷺ maar herkende hem niet; ze dacht dat Jezus ﷺ de tuinman was.

Iets nieuws is, dat Jezus (vrede zij met hem) niet herkenbaar was. Hij was vermomd als tuinman. Waarom? Omdat hij niet dood was! Dus als mensen hem zouden herkennen, dan zou hij als nog gedood kunnen worden. Als hij opgewekt zou zijn, dan konden ze hem niet meer doden: "Want zij kunnen niet meer sterven..." (Lucas 20:36.) Ook is het een feit, dat men normaal met Jezus ﷺ spraken, een bewijs dat Jezus ﷺ er uit zag als een mens en niet als een geest. Een opgewekt lichaam is een geestelijk lichaam hebben we gelezen, maar zo zag Jezus ﷺ er volgens deze verzen niet uit.

Volgens Lucas 24:36-43 zou Jezus ﷺ zelf gezegd hebben: "En terwijl zij over deze dingen spraken, stond hij zelf in hun midden, en zei tegen hen: 'Vrede [zij] met jullie.' Maar zij werden doodsbang en beangstigd, en meenden een geest te zien. En hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie verontrust? En waarom ontstaan er twijfels in jullie harten? Zie mijn handen en mijn voeten, dat ik het zelf ben: raak mij aan, en zie; want een geest heeft geen vlees en botten, zoals jullie zien dat ik heb.' En nadat hij dit gezegd had, toonde hij hen zijn handen en voeten. En terwijl zij het van blijdschap nog niet geloofden, en zich verwonderden, zei hij tegen hen: 'Hebben jullie hier iets te eten?' En zij gaven hem een stuk van een gebakken vis. En hij nam het, en at het in hun aanwezigheid."

Jezus ﷺ zegt dat een geest geen vlees en beenderen heeft. Jezus ﷺ zegt ook dat hij wel vlees en beenderen heeft. Hij zegt ook "raak mij aan". Toen ze hem nog niet helemaal geloofden at hij. Hij at. Waarom at hij? Om te bewijzen dat hij leefde als een mens en niet als een geest.²⁶ Dus als het

---

²⁵ Merk op hoe Jezus ﷺ zei "mijn God en jullie God", wat betekent dat hij behoort tot God's schepping en dat hij niet zelf God is of een entiteit gelijk aan God de Almachtige.

²⁶ In de Qor-aan lezen we: "**De Messias (Jezus ﷺ), zoon van Maryam (Maria), is slechts een boodschapper; werkelijk, vóór hem zijn boodschappers heengegaan. En zijn moeder**

lichaam van Jezus ﷺ een natuurlijk lichaam was, met vlees en beenderen en dat hij at, wil dit dus zeggen dat zijn lichaam geen geestelijk lichaam was. In 1 Korintiërs 15:44 hebben we gelezen dat een opgewekt lichaam een geestelijk lichaam is. Dus de conclusie die we moeten trekken is dat Jezus ﷺ niet opgewekt is en dus niet gestorven is aan het kruis.

Drie dagen en drie nachten

Wat zegt Jezus ﷺ nog meer over dit onderwerp: “*Vervolgens antwoordden sommigen van de schriftgeleerden en Farizeeën: ‘Meester, wij zouden een teken van u willen zien.’ Maar hij antwoordde en zei tegen hen: ‘Een slechte en overspelige generatie vraagt een teken; en er zal geen teken gegeven worden behalve het teken van Jona, de profeet: want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de walvis was, zo zal de zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn...’*” (Matteüs 12:38-40.)

Dus het teken (het wonder) van Jezus ﷺ is hetzelfde teken (wonder) als dat van Jona ﷺ. Dit gedeelte bevat twee interessante feiten. Het eerste is dat Jezus ﷺ zegt dat hij drie dagen en drie nachten in het hart der aarde zou verblijven. Als we kijken wat in de Bijbel hierover geschreven staat, lezen we dat Jezus ﷺ gekruisigd zou zijn op ‘goede vrijdag’, één dag voor de sabbat (een zaterdag). Lees bijvoorbeeld Lucas 23:54: “*En het was de dag van de Voorbereiding, en de sabbat* ²⁷ (Grieks: *sabbaton*) *naderde...*”

(Maryam) **was een waarachtige vrouw** (in geloof en uitspraak). **Zij aten beiden voedsel** (zoals elk ander mens, terwijl Allah ﷻ niet eet). **Kijk hoe Wij de aayaat** (bewijzen, verzen, tekenen etc.) **duidelijk voor hen maken; kijk vervolgens hoe zij worden afgewend** (van de waarheid).” [Soerat al-Maa-idah (5), aayah 75.]

²⁷ Sommigen stellen dat de sabbat die hier vermeld wordt niet de gewone sabbat (zaterdag) was, maar dat het Pesach betreft, welke zeven of acht dagen duurt en begint op de 14de dag van de eerste maand van het joodse jaar, ongeacht welke dag het ook was. Zij zeggen dat men kan uitrekenen dat in het jaar van Jezus’ sterven deze sabbat op een donderdag viel. Aldus zou Jezus ﷺ op een woensdag gekruisigd en begraven zijn. Zo willen zij het aantal dagen en nachten op elk drie brengen, in overeenstemming met de tekst. Maar de tekst spreekt over sabbat (*sabbaton*), en niet over Pesach (*pascha*). Als het waar zou zijn dat Jezus ﷺ op woensdag gekruisigd is, zouden christenen dit niet moeten herdenken op Goede Vrijdag, maar op Goede Woensdag! In feite worden er drie dagen genoemd als mogelijke dag van kruisiging: woensdag, donderdag en vrijdag, maar elke dag levert problemen op in het licht van de relevante Bijbelteksten - m.a.w., het totale verhaal klopt niet, hoe je het ook bekijkt. Op een christelijke website wordt helemaal uitgelegd hoe men aan die drie dagen komt en ook zij geven aan dat elke dag zijn problemen heeft. Het artikel wordt dan ook afgesloten met de conclusie: “In het grote totaalbeeld is het helemaal niet zo belangrijk om te weten op welke dag van de week Christus werd gekruisigd. Als dat zeer belangrijk was geweest, dan zou God’s Woord de precieze dag duidelijk aan ons gecommuniceerd hebben. Wat belangrijk is, is dat Hij stierf, en dat Hij fysiek, lichamelijk uit de dood opstond...”

In de Bijbel lezen we dat Jezus ﷺ “opgewekt” zou zijn op de eerste dag van de week, één dag na de sabbat, dus op zondag. Lees bijvoorbeeld Lucas 23:56-24:1: “...En op de sabbat rustten zij volgens het gebod. Maar op de eerste dag van de week, bij het kriecken van de dag, gingen zij naar het graf...”

Als we dan de dagen en nachten tellen dat Jezus ﷺ in zijn graf zou zijn verbleven, dan tellen we één dag en twee nachten: vrijdag- en zaterdagnacht zijn twee nachten, en zaterdag is één dag.²⁸ Hoe je dit punt ook bekijkt, het totale plaatje aangaande de drie dagen en drie nachten klopt niet. Is dit werkelijk zo door God geopenbaard?

Zijn teken is zoals het teken van Jona (Yoenoes) ﷺ

Nu het tweede, duidelijkere feit dat Jezus ﷺ niet gestorven is. Jezus ﷺ zei dat zijn teken hetzelfde zal zijn als het teken van Jona ﷺ. Zoals Jona ﷺ drie dagen en drie nachten in de buik van de walvis was, zo zal Jezus ﷺ ook drie dagen en drie nachten in het hart der aarde zijn. We gaan nu kijken naar het teken van de profeet Jona ﷺ.

Lees het kleine, maar zeer belangrijke hoofdstuk “Jona” in het Oude Testament, in de Bijbel. Ik zal de belangrijke gedeelten van dit hoofdstuk nu kort samenvatten:

---

²⁸ Tijdens mijn discussies met christenen probeert een enkeling met een wanhoopspoging toch nog op drie dagen en drie nachten uit te komen. Ik wil graag twee voorbeelden met jullie delen. Voorbeeld 1: één persoon verklaarde het als volgt: “De joodse dag eindigt bij zonsondergang. Vrijdagavond en zaterdag tot zonsondergang is 1 dag. Zaterdagavond en zondag tot zonsondergang is dag 2. Zondagavond en -nacht zijn de eerste helft van de derde dag, de dag waarop Jezus weer zou opstaan zoals Hij zelf had gezegd.” Maar beste man, Jezus ﷺ was volgens uw Bijbel toch al op zondagochtend vroeg uit zijn graf verdwenen! Hoe kunt u dan doortellen na zondagochtend? Ook met uw verklaring kom ik op 1 dag en 2 nachten! Voorbeeld 2: iemand zei: “Dit ‘Graf’ is niet het tastbare graf waarin hij heeft gelegen, maar het werkelijke sterven van het oude verbond dat GOD met zijn volk heeft gesloten en het tot stand komen van het nieuwe verbond. Joh. 2,19: “...Vernietig deze tempel, en in drie dagen zal ik hem herbouwen.” De Afbraak is begonnen op de avond van witte donderdag. Toen werd hij overgeleverd. Nacht nr. 1. Op vrijdag werd hij gekruisigd, gedood en begraven. Dag nr. 1. Vrijdagnacht = Nacht nr. 2. Zaterdag = Dag nr. 2. Zaterdagnacht = Nacht nr. 3. Zondag = Dag nr. 3, op deze dag staat Jezus op uit het dodenrijk en stijgt op ter hemel. 3 Dagen en nachten vanaf zijn overlevering.” Mijn antwoord is: u telt zondag als 1 dag mee, terwijl Jezus ﷺ volgens uw Bijbel ‘s morgens vroeg (vóór zonopkomst, toen het nog donker was) al uit den dode was opgestaan. Dus geen 3 dagen maar 2 dagen. Daar komt nog bij dat Jezus ﷺ gezegd heeft: “...want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de walvis was, zo zal de zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn...” Jezus ﷺ zegt hier dat hij net zoals Jona ﷺ drie dagen en drie nachten ergens in zal zijn (in zijn geval het hart der aarde). Maar volgens uw verklaring was Jezus ﷺ niet in het hart der aarde, maar liep nog even op aarde rond terwijl u de dagen en nachten al begint te tellen.

“De profeet Jona ﷺ vluchtte weg van het aangezicht des Heren. Hij vertrok met een schip de zee op. God liet het daarom stormen op zee, waardoor het schip balast kwijt moest. De mensen op het schip waren er van overtuigd dat deze storm een bestraffing van God was en wilden weten wie van de aanwezigen schuldig was voor dit onheil. Jona (Yoenoes) ﷺ gaf toe dat hij de schuldige was en hij zei: “*Neem mij op en werp mij in de zee; zo zal de zee rustig zijn voor jullie; want ik weet dat deze hevige storm tegen jullie woedt vanwege mij.*” (Jona 1:12.)

Eerst probeerden zij Jona ﷺ nog te redden, maar tenslotte namen zij Jona ﷺ op en wierpen hem in de zee. Jona ﷺ vertelt dat het water hem omringde en zijn leven bedreigde. Toen zond God een grote vis en deze vis slokte Jona ﷺ op. Daar verbleef Jona ﷺ, in het ingewand van de vis, voor drie dagen en drie nachten. En Jona ﷺ bad tot Jehovah, zijn God. Toen sprak God tot de vis en deze spuwde Jona ﷺ uit op het droge. Dit hoofdstuk in de Bijbel over de profeet Jona (vrede zij met hem) vertelt over het teken, het wonder van Jona ﷺ. Wat is dit wonder?

Als we goed lezen zien we dat Jona ﷺ leefde toen men hem in zee wierp. Hij melde zich immers als vrijwilliger. Dus Jona ﷺ leefde. In het water verdronk hij niet. Hij zegt zelf: “*De wateren omringden mij, zelfs tot de ziel toe* (d.w.z. bedreigden mijn leven)...” (Jona 1:12.) Dus Jona ﷺ leefde. Toen de vis hem opslokte, bad Jona ﷺ tot God, dus hij leefde in de buik van de vis. Dus Jona ﷺ leefde. Een wonder, een wonder en een wonder. Men verwachtte dat Jona ﷺ zou sterven, maar hij stierf niet. Dat is zijn wonder, zijn teken.

Nu heeft Jezus ﷺ gezegd: “...zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de walvis was, zo zal de zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.” Dus wat Jona ﷺ overkomen is, zal Jezus ﷺ ook overkomen. Aangezien Jona ﷺ levend in de buik van het zeemonster verbleef, zo zal ook Jezus ﷺ levend in het hart der aarde zijn. Levend.

Christenen zeggen keer op keer dat Jezus ﷺ gestorven is, maar Jezus ﷺ zegt zelf keer op keer dat hij leefde. We kunnen dus de volgende vraag stellen: wie heeft er gelijk, Jezus ﷺ of de christenen?

Er is nog meer

In Matteüs 27:46 staat vermeld dat Jezus ﷺ zei, terwijl hij aan het kruis hing (volgens de christenen): "... 'Eli, Eli, lama sabachtani?' Dat is: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij in de steek gelaten?'"

Wij kunnen niet geloven dat Jezus ﷺ deze woorden daadwerkelijk gesproken heeft, want dit staat volgens alle theologische autoriteiten voor een schaamteloze verklaring van ongelof! Dit is een grote belediging, want zulke woorden kunnen alleen van een ongelovige in God komen. Bovendien is het verschrikkelijk om te denken dat zulke woorden van een profeet van God komen (of volgens de christenen de Zoon van God, of zelfs van God zelf), want God verbreekt Zijn belofte nooit en Zijn profeten klagen nooit over de beslissingen van God.

Jezus' gebed om niet te sterven aan het kruis – “Abba, Vader, alle dingen zijn mogelijk voor U; verwijder deze beker van mij; maar niet wat ik wil, maar wat U wilt” (Marcus 14:36) – werd volgens o.a. Hebreëen 5:7 geaccepteerd: “Tijdens de dagen van zijn vlees (aardse leven) heeft hij (Jezus) gebeden en smeekbeden verricht met luid geroep en tranen tot Hem Die hem van de dood kon redden, en hij is verhoord door zijn godsvrees (of vroomheid).” Dus als de smeekbeden van Jezus ﷺ door God verhoord werden, inclusief die betreffende het niet sterven aan het kruis, hoe kon hij dan gestorven zijn aan het kruis?

Christenen: de meest beklagenswaardigste van alle mensen

We hebben duidelijk gezien dat Jezus ﷺ niet gestorven is en dus niet is opgewekt. Wat zegt de Bijbel daarover? Lees 1 Korintiërs 15:14-15: “En als Christus niet opgewekt is, dan is onze prediking zinloos, en is jullie geloof ook zinloos.”

De Bijbel zegt nog meer in 1 Korintiërs 15 vers 17-19: “En als Christus niet is opgewekt, dan is jullie geloof zinloos; jullie zijn nog steeds in jullie zonden (want jullie tonen er geen berouw voor en hebben jullie hoop op Christus gevestigd)... Als wij in dit leven slechts hoopten op Christus (dat hij voor onze zonden gestorven is), dan zijn wij van alle mensen het meest beklagenswaardig...”

Hoe toepasselijk is het om nu Ezechiël 18:20-22 aan te halen: “De ziel die zondigt, die zal sterven (bestraft worden): de zoon zal de zonde van de

vader niet dragen, noch zal de vader de zonde van de zoon dragen; de rechtvaardigheid van de rechtvaardige zal op hem rusten, en de zondigheid van de zondige zal op hem rusten.²⁹ Maar als de zondige afstand neemt van (berouw toont voor) al zijn zonden die hij begaan heeft, en al Mijn geboden in acht neemt, en doet wat geoorloofd en correct is (zijn leven betert), hij zal werkelijk leven (vergeven worden), hij zal niet sterven (niet bestraft worden). Niets van zijn overtredingen die hij begaan heeft zal herinnerd worden tegen hem (want het is hem vergeven): in de rechtschapenheid welke hij verricht heeft, zal hij leven (in het Paradijs).”

Soebh'aan Allaah (Glorieus is Allah)! Hoe zeer komt dit overeen met de islamitische leerstellingen!? In de Qor-aan lezen we o.a.: **“Behalve degenen die berouw hebben getoond³⁰ en (hun daden) hebben verbeterd en (de waarheid die zij verborgen alsnog) openlijk te kennen hebben gegeven; zij zijn dan degenen van wie Ik berouw accepteer. En Ik (Allah - God) ben at-Tawwaab (de Berouwaanvaardende), ar-Rah'iem (de Meest Genadevolle).”**³¹

Christenen zullen zeggen dat Ezechiël 18:20-22, uit het Oude Testament, niet meer voor hen geldt. Wij zeggen: jawel!! Want Jezus ﷺ heeft gezegd: *“Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de profeten teniet te doen (de religie, boodschap blijft hetzelfde); Ik ben niet gekomen om teniet te doen, maar om te implementeren (te bevestigen, uit te voeren).”* (Matteüs 5:17.)

Als je zegt dat, bijvoorbeeld, Ezechiël 18:20-22 niet meer voor christenen geldt, neem je afstand van Jezus' leringen, exact zoals Paulus deed: *“Aldus verlaten we de principes van de leer van Christus, laat ons doorgaan tot volmaaktheid; en niet wederom het fundament van berouw van dode werken neerleggen, en van geloof in God.”* (Hebreeën 6:1.)

---

²⁹ Dit benadrukt ieders persoonlijke verantwoordelijkheid en weerlegt onvoorwaardelijk de christelijke doctrines van “erfzonde” en “het zoenoffer van Christus”. Dit wordt ook herhaaldelijk onderwezen in de Qor-aan, bijvoorbeeld: **“En geen zondaar zal andermans zonden dragen** (op de Dag der Opstanding). **En indien een zwaar belaste** (ziel, een andere ziel) **zou verzoeken om haar last** (te dragen), **niets daarvan zal gedragen worden** (door die andere), **ook al is dit een verwant...”** [Soerat Faatjr (35), aayah 18.]

³⁰ Waar berouw dient oprecht omwille van Allah ﷻ te zijn; het dient vergezeld te gaan met een echt gevoel van schuld en spijt en een serieuze vastbeslotenheid om de zonde niet te herhalen. Bovendien dient de zondaar meer goede daden te verrichten, zodat Allah ﷻ daarmee het kwaad dat hij heeft aangericht zal uitwissen. Onderdeel van oprecht berouw is ook dat als men anderen onrecht heeft aangedaan, men dat recht herstelt door b.v. gestolen goederen terug te geven, en vergeving te vragen aan degenen waarover men geroddeld heeft etc.

³¹ Soerat al-Baqarah (2), aayah 160.

Wij moslims moeten medelijden met de christenen hebben, want zij zijn, zoals in de Bijbel te lezen is, “*het meest beklagenswaardig*”.³² De profeet Jezus ﷺ, waar wij moslims heel veel respect voor hebben, heeft zelf gezegd dat hij niet gestorven is. Helaas geloven de christenen hem niet en zij blijven geloven dat hij voor hun zonden gestorven is. Zij zijn inderdaad de meest beklagenswaardigste mensen, want hen wacht het Vuur!

Hierboven is aangetoond dat Jezus ﷺ niet gestorven is aan het kruis en dus ook niet is opgewekt en dat christelijke sekten hierover van mening verschillen. Kijken we nog even naar wat de Edele Qor-aan hierover zegt. We hebben gelezen in *soerat an-Nisaa-e* (4), *aayah* 157 en 158: **“En vanwege hun uitspraak: ‘Wij doodden de Messias, ‘lesaa ibn Maryam (Jezus ﷺ) zoon van Maria), Allah’s boodschapper.’ Maar zij doodden hem niet en zij kruisigden hem niet, maar iemand anders die voor hen op hem leek. En waarlijk, degenen die van mening over hem verschilden, verkeren zeker daarover in twijfel. Zij hebben geen (onbetwistbare) kennis daarover behalve het volgen van vermoedens, en zij doodden hem (Jezus ﷺ) zeker niet. ● Integendeel, Allah hief hem (Jezus ﷺ, met lichaam en ziel) tot Zich op. En Allah is Almachtig, Alwijs.”**

Er is geen god behalve Allah, en Moh’ammed is Zijn boodschapper.

---

³² *Al-H’aafidhz* Aboe Bakr al-Boerqaanie verhaalde van Aboe ‘Imraan al-Djawnie dat hij zei: “Oemar ibn al-Khattaab ؓ passeerde het klooster van een monnik en hij zei: ‘O monnik!’ Vervolgens kwam de monnik naar buiten en Oemar keek naar hem en begon te huilen. Er werd tegen hem (Oemar ؓ) gezegd: ‘O leider der gelovigen! Waarom huilt u?’ Hij antwoordde: ‘Ik herinnerde de Uitspraak van Allah, de Almachtige, de Majestueuze, in Zijn Boek [“**werkend, vermoeid. Zij zullen in een heet Vuur branden**” (vers 88:3)], dus dat is wat mij liet huilen.” Al-Boekhaarie verhaalde dat Ibn ‘Abbaas ؓ zei (over “**werkend, vermoeid**”): “De christenen.”